

ellers vilde holde. Jeg troer derfor ikke, at der er nogen Grund til at stemme for disse Endringsforslag.

Indenrigsministeren: Denne Udskyden af Tidsfristerne ligger mig ikke særlig paa Sinde, men jeg vilde dog gjøre opmærksom paa, at jeg allerede forrige Gang, jeg havde Ordet, bemærkede, at Amtsraadet nødvendigvis efter Lovudkastet skal holde et Møde i den sidste Halvdeel af November, og at det ikke kan være heldigt at tvinge Amtsraadet til at holde Møder altsor tæt ved Siden af Hiuanden. — Det Endringsforslag, jeg har stillet under Nr. 15 til § 23, gaaer jo netop ud paa at hæve den Tvivl, som ellers muligvis kunde være tilstede med Hensyn til den rette Forstaaelse af § 23, netop paa det Punkt, som blev fremhævet af den sidste ærede Taler. Allerede under 2den Behandling blev Spørgsmaalet reist om, hvorledes disse 4 Maaneders faste Ophold, der betinger Skattepligten, vilde være at forstaae, naar en Deel af disse 4 Maaneder faldt i det første Halvaar og Resten i det andet Halvaar efter, at Vedkommende var tilflyttet. For at hære enhver Tvivl i saa Henseende er det, jeg har foreslaaet optaget i § 23 de Ord: „og som ere skattepligtige i Henhold til § 21“; thi § 21 giver jo som Hovedregel, at Enhver, som i Skatteaaret opholder sig fast i Communen i 4 Maaneder, er skattepligtig. Jeg troer derfor ikke, at der nu kan være Tvivl om Forstaaelsen paa dette Punkt. Iøvrigt er det i mine Tanker fuldstændig rigtigt, at den Vedkommendes Skattepligt kun regnes fra 1ste Juli, det vil sige, at han kun kommer til at betale Skat fra den Tid, han opholder sig i Communen efter den 1ste Juli. Det er jo fulkommen stemmende med den almindelige Regel i Lovforslaget om Til- og Fraflytninger, idet Vedkommende altid betaler Skat i den Commune, han flytter fra, for hele det løbende Halvaar eller Kvartal, eftersom Terminerne nu ere, saa at hans Skattepaaligning i den nye Commune først bør begynde at løbe fra det Kvartal, der indtræder efter, at han er tilflyttet; thi ellers kommer han til at betale dobbelt for eet Kvartal. — Det, som for mig ganske vist staaer som det væsentligste af de

Spørgsmaal, der komme under Afstemning under dette Affnit, er det, som ligger i Endringsforslaget under Nr. 37. Det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Krieger) udtalte rigtignok, at det intetsteds i Loven var forbudt at foretage senere Extrapaaligninger; men det forekommer mig, at man i den Henseende maa see hen til, hvad der er tilladt i Loven. Naar der nu udtrykkelig i Loven er sagt, til hvilken Tid den aarlige Vigning skal foretages, og hvilken Fremgangsmaade der skal bruges for at tilveiebringe en lovlig Vigning, saa forekommer det mig ikke at være nogen Mangel ved Loven, at der ikke udtrykkelig ved Siden deraf staaer, at ingen anden Paaligning maa finde Sted; det forekommer mig at følge ligefrem af sig selv. Jeg skal erkjende, at der kan indtræffe Omstændigheder i en Commune, som kunne gjøre det nødvendigt for den at maatte disponere over større Beløb, end der har været forudsat ved den første Vigning, men jeg troer ikke, at det vil skabe nogen Vanstuelighed for Communen, idetmindste ikke nogen uovervindelig Vanstuelighed, at den i saa Fald ikke kan hjælpe sig paa den Maade, som er altsor almindelig nu, nemlig ved at foretage smaa Extrapaaligninger. Jeg troer, det vil være let for Communen at tilveiebringe disse dog albrig store Beløb, og dersom der handles om meget store Beløb, dersom f. Ex. en Communebygning bliver udelagt ved Ildsvaade og strax skal gjenopbygges, skal der i Reglen sættes ganske andre Kræfter i Bevægelse for at skaffe de fornødne Midler, end der kan tilveiebringes ved en Extrapaaligning. For de Extraudgisters Skyld derimod, som kunne være fornødne til det daglige Behov, troer jeg ikke, man behøver at tilstede nogen Extrapaaligning, for at Communens Forretninger kunne holdes gaaende. — Den sidste ærede Taler fraraadede Vedtagelsen af mit Endringsforslag under Nr. 11. Jeg troer ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at Communen ved Vedtagelsen af mit Forslag vil være ubeløstet fra med Amtsraadets Samtykke at kunne afløse saadanne Naturalpræstationer, som omhandles i § 17 under Litra a. For saavidt det ærede Medlem skulde have tænkt paa saadanne Præstationer, som paahvile ganske